

wordt beslag gelegd onder een derde die geen (rechts-)persoon is (maar een overeenkomst). De beslagen rechtsverhouding lijkt op die van een aandeel in een rechtspersoon, maar is dit niet. (Voorlopige) voorschotten vallen onder het derdenbeslag en moeten alsnog (definitief) aan de beslaglegger afgedragen worden. De regelgeving omtrent derdenbeslag en personenvennootschappen sluit niet goed op elkaar aan en een wijziging of verduidelijking van de wet op dit punt lijkt mij dan ook meer dan wenselijk.

mr. M. van Daal
advocaat bij Evers Soerjatin

19

Procesrechtelijke perikelen rondom de WAMCA

Rechtbank Amsterdam
1 april 2020, nr. C/13/680916/HA ZA 20-284,
ECLI:NL:RBAMS:2020:2842
(mr. Jongeneel)
Noot mr. I.J.F. Wijnberg, mr. drs. E.M.
Hoogervorst, deze noot heeft betrekking op
«JBPr» 2021/19, «JBPr» 2021/20 en «JBPr»
2021/21.

Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie. WAMCA. Overgangsrecht. Ontvankelijk(heid). Deformalisering. Centraal register voor collectieve vorderingen.

[Ow NBW art. 6:119a; WAMCA art. III
onderdeel 2; Rv art. 125, 1018c lid 2, 3 en lid
4, 1018d lid 1; BW art. 3:305a]

WAMCA overgangsrecht. De gebeurtenissen waarvoor de vordering is ingesteld hebben zowel voor als na de peildatum van 15 november 2016 plaatsgevonden. De rechtbank acht de WAMCA van toepassing. Eiseressen zijn ontvankelijk in hun vorderingen ondanks het feit dat het exploit van dagvaarding in weerwil van art. 1018c lid 2 Rv niet binnen twee dagen na dagvaarding ter griffie is ingediend. De dagvaarding is wel tijdig in het centraal register voor collectieve vorderingen aangetekend. De termijn als bedoeld in art. 1018d

lid 1 Rv is daarom aangevangen op de dag van deze aantekening.

1. de stichting *Stichting Stop Online Shaming* te Amsterdam,
2. de stichting *Stichting Expertisebureau Online Kindermisbruik* te Amsterdam,
eiseressen,
advocaat mr. O.M.B.J. Volgenant te Amsterdam,
tegen
[gedaagde] te [woonplaats],
gedaagde,
advocaat mr. W.F. Dammers te Tilburg.

Partijen zullen hierna de Stichtingen en [gedaagde] genoemd worden.

1. Inleiding (...; red.)

2. De procedure

- 2.1. De Stichtingen hebben [gedaagde] op 26 februari 2020 gedagvaard tegen 11 maart 2020.
- 2.2. De dagvaarding is aangetekend in het in artikel 3:305a lid 7 Burgerlijk Wetboek (BW) bedoelde centraal register voor collectieve vorderingen. Daarbij staat als datum vermeld 27 februari 2020.
- 2.3. Het exploit van dagvaarding is ter griffie ingekomen op 10 maart 2020.
- 2.4. Ter rolle van 11 maart 2020 heeft mr. Dammers zich gesteld voor [gedaagde] (en heeft mr. Dammers gevraagd om zes weken uitstel voor antwoord).
- 2.5. Bij brief van 12 maart 2020 van de griffier heeft de rechtbank de Stichtingen een bevel gegeven op de voet van artikel 22 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). Veronderstellenderwijs uitgaande van toepasselijkheid van het vanaf 1 januari 2020 geldende recht heeft de rechtbank bij die brief voorts aandacht gevraagd voor twee procesuele kwesties.
- 2.6. De Stichtingen zijn in de gelegenheid gesteld zich ter rolle van 18 maart 2020 bij akte uit te laten over het hiervoor onder 2.5 vermelde. De Stichtingen hebben van die gelegenheid gebruik gemaakt. [gedaagde] is in de gelegenheid gesteld ter rolle van 25 maart 2020 een antwoordakte te nemen. [gedaagde] heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt.

3. De beoordeling

3.1. In de brief van 12 maart 2020 heeft de rechtbank te kennen gegeven dat naar haar voorlopig oordeel in artikel III onderdeel 2 van de Wamca voor “Artikel II” dient te worden gelezen “Artikel II en artikel IIa”. De Stichtingen en [gedaagde] sluiten zich bij dit oordeel aan, zodat hierna van die lezing zal worden uitgegaan.

3.2. Nu het geding aanhangig is gemaakt op 26 februari 2020 (zie artikel 125 lid 1 Rv), is de vraag of het betrekking heeft op een gebeurtenis of gebeurtenissen die heeft of hebben plaatsgevonden voor dan wel op of na 15 november 2016. Het bevel op de voet van artikel 22 Rv heeft betrekking op die kwestie. De nadere toelichting van de Stichtingen is beknopt; zij stellen slechts dat hun vorderingen niet beperkt zijn tot gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden voor 15 november 2016. Die stelling impliceert dat hun vorderingen ook betrekking hebben op gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden voor 15 november 2016. Die omstandigheid staat echter niet in de weg aan de door de Stichtingen bepleite (en door [gedaagde] aanvaarde) toepasselijkheid van het vanaf 1 januari 2020 geldende recht. In dit verband is mede van belang de toelichting bij het amendement van het lid Van Gent c.s. (Kamerstukken II, vergaderjaar 2018–2019, 34 608, nr. 13, bladzijde 2): “In het theoretische geval dat sprake is van een reeks van gebeurtenissen die zowel vóór als na 15 november 2016 plaatsvinden, is het recht van toepassing zoals dat geldt op het moment dat de laatste gebeurtenis waarop de vordering betrekking heeft, heeft plaatsgevonden”.

3.3. Artikel 1018c lid 2, eerste zin, Rv schrijft op straffe van niet ontvankelijkheid voor dat in afwijking van artikel 125 lid 2 Rv het exploit van dagvaarding ter griffie wordt ingediend binnen twee dagen na de dag van dagvaarding, onder gelijktijdige aantekening van de dagvaarding in het centraal register voor collectieve vorderingen. De Stichtingen hebben dit voorschrift niet volledig in acht genomen. De van 26 februari 2020 daterende dagvaarding is kennelijk op 27 februari 2020 (dus tijdig) aangetekend in het centraal register voor collectieve vorderingen. Het exploit van dagvaarding is echter pas op 10 maart 2020 (dus te laat) ter griffie ingediend. Het is de vraag of dit laatste tot niet ontvankelijkheid moet leiden.

3.4. Artikel 1018c lid 2 Rv is als volgt tot stand gekomen.

In het oorspronkelijke, slechts op ‘KEI-zaken’ gerichte wetsvoorstel (Tweede Kamer, vergaderjaar 2016–2017, 34 608, nr. 2, p. 3) werd de indiening ter griffie logischerwijs niet als ontvankelijkheidsvereiste genoemd. Met de (indiening van de) procesinleiding is immers ook de indiening ter griffie een feit. Artikel 1018c lid 2 Rv bevatte – en bevat – voor ‘KEI-zaken’ alleen de regel dat (op straffe van niet ontvankelijkheid) binnen twee dagen na indiening van de procesinleiding daarvan aantekening in het centraal register moet worden gemaakt. Deze bepaling is in de Memorie van Toelichting als volgt toegelicht: *“Om het doel van een efficiënte en effectieve afwikkeling van collectieve vorderingen te kunnen bereiken is het belangrijk dat elke ingestelde collectieve vordering daadwerkelijk in het centrale register terechtkomt. Alleen zo kan een gecoördineerde afwikkeling worden gewaarborgd en kunnen andere belangenorganisaties daadwerkelijk de kans krijgen voor dezelfde gebeurtenis over soortgelijke feitelijke en rechtsvragen ook een collectieve vordering in te stellen. Dit rechtvaardigt dat de verplichting van de eiser om binnen twee dagen na indiening van zijn procesinleiding de aantekening in het register te maken, geldt op straffe van niet ontvankelijkheid van eiser in zijn collectieve vordering”* (Tweede Kamer, vergaderjaar 2016–2017, 34 608, nr. 3, p. 38).

De verplichting om de dagvaarding binnen twee dagen ter griffie in te dienen is geïntroduceerd bij derde nota van wijziging en maakt deel uit van een aantal wijzigingen die als volgt zijn toegelicht: *“De nota van wijziging bevat louter technische aanpassingen die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat de nieuwe titel 14A over de rechtspleging in zaken betreffende collectieve actie en collectieve schadeafwikkeling zowel geldt voor digitaal gevoerde procedures («KEI») als voor op papier gevoerde procedures”* (Tweede Kamer, vergaderjaar 2018–2019, 34 608, nr. 20, p. 8). Een specifieke toelichting van de wijziging van artikel 1018c lid 2 Rv voor ‘niet-KEI-zaken’ ontbreekt. Aannemelijk is echter dat de wetgever zoveel mogelijk heeft willen aansluiten bij het ‘KEI-regime’ en in het bijzonder heeft willen voorkomen dat dagvaarding in het centraal register worden aangetekend waarvan de griffie van de betrokken rechtbank geen weet heeft.

3.5. Mede in het licht van het systeem van de Wamca is die doelstelling begrijpelijk. Zo impliceert artikel 1018c lid 2 Rv dat de daar bedoelde niet ontvankelijkheid kan worden uitgesproken

vóór de roldatum waartegen is gedagvaard (en ongeacht het standpunt van de gedaagde dienaangaande). Voorts vraagt een bepaling als artikel 1018c lid 6 Rv om juiste en volledige informatie bij de betrokken griffie(s).

3.6. De sanctie van niet ontvankelijkheid gaat in dit geval echter te ver, nu daarmee geen enkel belang is gediend. [gedaagde] stelt dat ook niet. Artikel 1018c lid 2 Rv is eerst en vooral een publiciteitsvoorschrift. De Stichtingen hebben van de dagvaarding tijdig aantekening gemaakt in het centraal register. Eventuele andere belangenhartigers zijn daarmee tijdig geïnformeerd over het bestaan van de onderhavige collectieve vordering. Gesteld noch gebleken is dat een collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen is ingesteld. Aldus is de te late indiening ter griffie in dit geval niet meer dan een administratief verzuim waardoor geen (potentiële) procespartijen in hun belangen zijn geschaad, een administratief verzuim dat ook voor het overige geen blijvende nadelige gevolgen heeft gehad of zal hebben.

3.7. In de meergenoemde brief van 12 maart 2020 heeft de rechtbank te kennen gegeven dat naar haar voorlopig oordeel de omstandigheid dat de aantekening in het centraal register voor collectieve vorderingen heeft plaatsgevonden vóór de indiening ter griffie niet van invloed is op de datum waarop de in artikel 1018d lid 1 Rv bedoelde termijn begint te lopen. De Stichtingen zeggen zich bij dit oordeel aan te sluiten, maar laten die termijn aanvangen op 11 maart 2020. Dit laatste ten onrechte. Artikel 1018d lid 1 Rv (en overigens ook artikel 1018c lid 3 Rv) laat er geen misverstand over bestaan dat die termijn aanvangt bij de aantekening in het centraal register voor collectieve vorderingen. Deze heeft plaatsgevonden op 27 februari 2020. De omstandigheid dat het exploit van dagvaarding pas op 10 maart 2020 ter griffie is ingekomen, maakt dat niet anders. Het hiervoor onder 3.6 gegeven oordeel komt er immers op neer dat het exploit van dagvaarding (waarmee het geding aanhangig is gemaakt) geacht moet worden tijdig te zijn ingediend (waarmee de Stichtingen ontvankelijk zijn in hun vorderingen). Het is in deze stand dat de behandeling van de zaak na ommekomst van de in artikel 1018d Rv bedoelde termijn wordt voortgezet.

3.8. Voor de door [gedaagde] geopperde regiezingting ziet de rechtbank in dit stadium geen aanleiding.

3.9. De zaak zal worden verwezen naar de rol van 27 mei 2020 voor beraad voortzetting Wamca-procedure.

3.10. Iedere verdere beslissing zal worden aangehouden.

4. De beslissing

De rechtbank:

- verwijst de zaak naar de rol van 27 mei 2020 voor beraad voortzetting Wamca-procedure;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

NOOT

Deze noot heeft betrekking op «JBPr» 2021/19, «JBPr» 2021/20 en «JBPr» 2021/21.

De eerste (procesrechtelijke) stapjes en hobbels van de WAMCA

1. Dit tussenvonnissen is de eerste gepubliceerde WAMCA uitspraak. Het betreft het door de stichtingen Stop Online Shaming en Expertisebureau Online Kindermisbruik aanhangig gemaakt geding tegen de exploitant van de website 'www.vagina.nl'. Doel van de procedure is kort gezegd voorkomen dat seksueel getint beeldmateriaal zonder expliciete toestemming van de afgebeelde persoon openbaar wordt gemaakt.

2. Voordat de rechtbank zich over de inhoud van de zaak zou kunnen buigen, diende zij, zo blijkt uit dit tussenvonnissen, een oplossing te vinden voor aantal procesrechtelijke hobbels in de WAMCA. Deze zijn deels veroorzaakt door het feit dat titel 14A Rv twee versies van de (procesrechtelijke) WAMCA bepalingen kent. De oorspronkelijke WAMCA procesregels zijn geënt op het KEI-procesrecht. Toen duidelijk werd dat de invoering van KEI ernstige vertraging opliep, is nog na de plenaire behandeling in de Tweede Kamer een 'niet-KEI' versie van titel 14A bij de Kamer ingediend. Volgens de beknopte toelichting bevatte deze tweede versie 'louter technische aanpassingen' (zie r.o. 3.4). Dat blijkt niet helemaal het geval. De rechtbank stuit op twee lacunes c.q. onbedoelde gevolgen van deze aanpassingen in het overgangsrecht en art. 1018c lid 2 Rv. Hierop gaan we onder nr. 4 e.v. in.

3. Een voorbeeld van een andere procedurele hobbel waar de praktijk al tegenaan is gelopen, is dat de termijn voor het nemen van een conclusie van antwoord afhankelijk is gesteld van de da-

tum waarop de dagvaarding in het centraal register voor collectieve acties ('register') is aangetekend, zonder inachtneming van de roldatum waartegen is gedagvaard (art. 1018c lid 4 Rv). Ingeval de eiser dagvaardt tegen een roldatum die ligt na het verstrijken van de termijn waarop volgens de wet van antwoord moet worden gediend (op grond van art. 1018c lid 4 Rv zes weken na het verstrijken van de termijn van art. 1018c lid 3 Rv), zou dit kunnen betekenen dat de termijn voor het nemen van een conclusie van antwoord reeds is verstreken voordat gedaagde in rechte is verschenen. Volgens de memorie van toelichting zou de verweerder in zo'n geval eerder moeten verschijnen (*Kamerstukken II 2016/17, 34608, nr. 3, p. 39*). Deze opvatting komt waarschijnlijk voort uit het feit dat in de procesinleiding onder KEI een maximumtermijn voor verschijning werd gegeven. Eerder verschijnen kon altijd, zonder een exploit van anticipatie uit te brengen. Onder huidige recht is dat anders. Dat de termijn voor het indienen van een conclusie van antwoord kan (ver)lopen zonder dat gedaagde is verschenen, is dan ook een ontwerpfout en overigens ook onverenigbaar met art. 128 lid 2 Rv.

Overgangsrecht

4. De rechtbank geeft het toepasselijke overgangsrecht weer in r.o. 1.2 en 1.3 en constateert dat in art. III onderdeel 2 WAMCA geen verwijzing is opgenomen naar de 'niet-KEI' versie van titel 14A. Zij leest een dergelijke verwijzing daarom – terecht – in dit artikel in. De rechtbank leidt vervolgens uit de stelling van de stichtingen af dat de gebeurtenissen waarop de vorderingen zien, zich zowel voor als na 15 november 2016 hebben voorgedaan. De stichtingen bepleiten toepassing van de WAMCA, waarmee gedaagde het eens is. De rechtbank oordeelt dat de WAMCA op het onderhavige geschil van toepassing is. Het overgangsrecht voorziet echter niet in deze situatie. De rechtbank baseert zich bij haar oordeel op de parlementaire toelichting, waarin staat dat in het 'theoretische' geval waarin gebeurtenissen zowel voor als na de peildatum plaatsvinden 'het recht van toepassing is zoals dat geldt op het moment dat de laatste gebeurtenis waarop de vordering betrekking heeft, heeft plaatsgevonden.' De rechtbank is niet ingegaan op de vraag of de schadeveroorzakende gebeurtenissen zich inderdaad zowel voor als na 15 november 2016 hebben voorgedaan. Dat is

begrijpelijk nu dit door gedaagde niet is betwist. Het roept echter wel de vraag op in hoeverre het toepasselijk procesrechtelijk regime ter vrije bepaling van partijen staat. In elk geval voorziet de WAMCA noch het overgangsrecht in een vorm van (proces)rechtskeuze.

5. Het belang van toepasselijkheid van de WAMCA is gelegen in de mogelijkheid collectief schade te vorderen, de strengere ontvankelijkheidsregime en een van de gewone dagvaardingsprocedure afwijkende procesorde. De onderhavige zaak betreft geen schadevergoedingsactie maar een ideële actie, aldus de rechtbank Amsterdam in haar tweede tussenvonnis van 28 oktober 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:5271, r.o. 5.1-10. De vorderingen hadden derhalve ook onder het oude recht kunnen worden ingesteld. Bovendien is op een ideële claim een lichter ontvankelijkheidsregime van toepassing (art. 1018c lid 5 sub a Rv jo. 3:305a lid 6 BW), zodat de vraag of gebeurtenissen zich zowel voor als na 15 november 2016 hebben voorgedaan in onderhavige zaak een minder prominente rol speelde. Dit zal echter anders zijn in bijvoorbeeld de collectieve acties die Stichting Diesel Emissions Justice ('SDEJ') tegen respectievelijk Volkswagen c.s., Daimler c.s. en FCA c.s. heeft ingesteld. In deze 'dieselemissiezaken' zijn wel – mede – schadevergoedingsvorderingen ingesteld.

6. Er spelen nog andere vragen met betrekking tot het overgangsrecht die de rechtbank niet heeft hoeven aansnijden. Twee daarvan zijn voorgelegd aan het hof Amsterdam 23 juni 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:1680 (*FNV c.s./Helping*), waarover ook B. Katan, 'De WAMCA op je bord', *NTBR 2020/37*. Welk recht geldt als een rechtsvordering is ingesteld voor de inwerkingtreding van de WAMCA op 1 januari 2020 en de vordering na die datum (al dan niet in hoger beroep) wordt gewijzigd of vermeerderd? En welk recht geldt als na inwerkingtreding van de WAMCA hoger beroep wordt ingesteld van een vonnis dat onder oud recht is gewezen? Het hof oordeelt – geparafraseerd – dat de WAMCA niet van toepassing is op na 1 januari 2020 gewijzigde vorderingen. Het hof oordeelt ook dat de WAMCA niet van toepassing is in de appelprocedure nu in eerste aanleg oud recht van toepassing was en de appeldagvaarding hoe dan ook voor 1 januari 2020 is ingediend.

7. Een – in het kader van deze noot – laatste vraag met betrekking tot het overgangsrecht betreft het

toepasselijke recht wanneer een belangenorganisatie na 1 januari 2020 een collectieve vordering instelt bij wijze van tussenkomst in een reeds daarvoor aangevangen procedure. Deze situatie doet zich voor in de zaak *Van Andel q.q./BMA*, waarin de Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland na 1 januari 2020 een conclusie van eis in tussenkomst heeft ingesteld. Getuige het feit dat dit processtuk in het register is ingeschreven, volgt dat in ieder geval de tussenkomende partij meent dat de WAMCA van toepassing zou kunnen zijn. Uit latere tussenvonnissen blijkt echter dat de rechtbank uitgaat van art. 3:305a (oud) BW (rb. Midden-Nederland 29 april 2020, ECLI:NL:RBMNE:2020:1825 en 2 september 2020, ECLI:NL:RBMNE:2020:3552, «JOR» 2020/21, m.nt. Arons). Hoe dan ook lijkt het ons juist dat titel 14A niet op een dergelijke vordering tot tussenkomst van toepassing is, omdat een partij tussenkomst in een reeds lopend geding en bovendien dat geding heeft te aanvaarden in de stand waarin het zich bevindt.

Aanstands niet-ontvankelijk (art. 1018c lid 3 Rv)?

8. De tweede kwestie waarover de rechtbank moest oordelen was de ontvankelijkheid van de stichtingen. De dagvaarding van 26 februari 2020 was weliswaar tijdig aangetekend in het register, maar het exploit van dagvaarding had ook binnen twee dagen na dagvaarding bij de griffie moeten zijn ingediend en dat was niet gebeurd (art. 1018c lid 2 Rv). Op grond van de letterlijke tekst van art. 1018c lid 3 Rv had de rechtbank eiseressen derhalve ‘aanstands niet-ontvankelijk’ dienen te verklaren omdat het exploit overeenkomstig art. 125 lid 2 Rv pas was ingediend op de dag voorafgaand aan de roldatum. Niet-ontvankelijkheid vindt de rechtbank in dit geval echter te gortig. Zij verklaart de stichtingen ontvankelijk in hun vorderingen. Voor dat oordeel vindt de rechtbank steun in de wetsgeschiedenis (r.o. 3.4; ter aanvulling: onder KEI werd een geding aanhangig door indiening van de procesinleiding bij de rechter), het systeem van de WAMCA (r.o. 3.5) en het gebrek aan belang bij niet-ontvankelijkheid (3.6).

9. De tekst van art. 1018c lid 2 Rv wekt de indruk dat dit een termijn van openbare orde is, die ambtshalve moet worden gehandhaafd. Daar valt ook veel voor te zeggen, omdat bij niet naleving daarvan de rechtbank bijvoorbeeld zou kunnen worden geconfronteerd met verzoeken aan-

gaande een geding waarvan zij nog niet op de hoogte was, ten aanzien van bijvoorbeeld de verlenging van de aanhoudingstermijn op de voet van art. 1018d lid 2 Rv door een tweede belangenorganisatie. Ook dient de rechtbank op de hoogte te zijn van de aanhangige vordering om op de voet van art. 1018c lid 6 een tweede collectieve zaak te kunnen voegen. De rechtbank onderkent dit in r.o. 3.5. Anderzijds past het in de deformaliseringstendenzen een verzuim als dit naar de ratio van art. 125 lid 5 Rv en art. 66 lid 1 Rv herstelbaar te achten, zeker indien de gedaagde is verschenen en overigens geen partijen zijn benadeeld.

10. De rechtbank laat de aanhoudingstermijn van art. 1018c lid 3 Rv aanvangen op de datum van aantekening in het register (27 februari 2020) en niet op de dag na indiening van het exploit (11 maart 2020), zoals de stichtingen hadden bepleit. De rechtbank verwijst naar art. 1018c lid 3 en 1018d lid 1 Rv waarin duidelijk staat dat de termijn aanvangt ‘na aantekening in het register’. Dit past ook in het systeem van titel 14A Rv-KEI, waarin voor de niet-ontvankelijkheid alleen werd aangeknoopt bij de verplichting een uittreksel (in de ‘niet-KEI’ versie: afschrift) van de procesinleiding in het register aan te tekenen. De rechtbank hanteert vervolgens de fictie dat het exploit van dagvaarding tijdig is ingediend zodat de stichtingen ontvankelijk zijn in hun vorderingen.

11. In de collectieve actie die SDEJ heeft ingesteld tegen Daimler c.s. is overigens naar verluidd op een nog weer andere wijze omgegaan met het vereiste van art. 1018c lid 2 Rv. Ook in die zaak zou eiseres de dagvaarding hebben aangekondigd in het register zonder het exploit tijdig ter griffie in te dienen. Eiseres heeft daarop de dagvaarding ingetrokken en een nieuwe dagvaarding uitgebracht. De rechtbank Amsterdam heeft deze handelwijze gesanctioneerd, getuige haar rolbeslissing van 30 september 2020, opgenomen in het register.

12. Met de hierboven genoemde uitspraken, zijn de eerste (wankele) stapjes over de procesrechtelijke hobbels van de WAMCA gezet. Te verwachten valt dat in de komende jaren nog veel juris-

prudentie zal volgen over overgangsrechtelijke en andere WAMCA kwesties.

mr. I.J.F. Wijnberg
advocaat bij Houthoff

mr. drs. E.M. Hoogervorst
professional support lawyer bij Houthoff

Houthoff is betrokken bij een aantal van de in de noot genoemde procedures.

20

Procesrechtelijke perikelen rondom de WAMCA

Rechtbank Amsterdam
28 oktober 2020, nr. C/13/680916/HA ZA
20-284, ECLI:NL:RBAMS:2020:5271
(mr. Jongeneel)
Noot mr. I.J.F. Wijnberg, mr. drs. E.M.
Hoogervorst, onder «JBPr» 2021/19.

Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie. WAMCA. Overgangsrecht. Ontvankelijk(heid). Deformalisering. Centraal register voor collectieve vorderingen.

[Ow NBW art. 6:119a; WAMCA art. III
onderdeel 2; Rv art. 125, 1018c lid 2, 3 en lid
4, 1018d lid 1; BW art. 3:305a]

WAMCA overgangsrecht. De gebeurtenissen waarvoor de vordering is ingesteld hebben zowel voor als na de peildatum van 15 november 2016 plaatsgevonden. De rechtbank acht de WAMCA van toepassing. Eiseressen zijn ontvankelijk in hun vorderingen ondanks het feit dat het exploit van dagvaarding in weerwil van art. 1018c lid 2 Rv niet binnen twee dagen na dagvaarding ter griffie is ingediend. De dagvaarding is wel tijdig in het centraal register voor collectieve vorderingen aangetekend. De termijn als bedoeld in art. 1018d lid 1 Rv is daarom aangevangen op de dag van deze aantekening.

1. De stichting *Stichting Stop Online Shaming* te Amsterdam,
2. de stichting *Stichting Expertisebureau Online Kindermisbruik* te Amsterdam,
eiseressen,
advocaat mr. O.M.B.J. Volgenant te Amsterdam,
tegen
[gedaagde] te [woonplaats],
gedaagde,
advocaat mr. W.F. Dammers te Tilburg.

Eiseressen zullen hierna samen de Stichtingen genoemd worden en afzonderlijk SOS en EOK; gedaagde zal hierna [gedaagde] genoemd worden.

1. *De procedure*
(...; red.)

2. *De feiten*

2.1. EOK, die is opgericht op 14 mei 1997, stelt zich blijkens haar statuten ten doel het voorkomen en bestrijden van (online) seksueel kindermisbruik en seksuele uitbuiting van kinderen.

2.2. SOS, die is opgericht op 10 oktober 2019, stelt zich blijkens haar statuten ten doel het behartigen van de belangen van slachtoffers van online privacy-inbreuken en online onrechtmatige uitingen, in het bijzonder door het handhaven, het bevorderen en het verkrijgen van afdoende juridische bescherming van de rechten en belangen van die slachtoffers, alles in de ruimste zin des woords.

2.3. [gedaagde], die handelt onder de naam [naam], exploiteert de website [URL].

2.4. Bij brief van 10 februari 2020 heeft de advocaat van de Stichtingen, voor zover hier van belang, aan [gedaagde] geschreven:

Namens cliënten, de Stichting Online Shaming en de Stichting Expertisebureau Online Kindermisbruik, berichten wij u als volgt.

Bijgaand treft u een dagvaarding aan. Wij verzoeken u, met kracht van sommatie, te voldoen aan de vorderingen zoals in het petitum van bijgaande dagvaarding opgenomen, uiterlijk op 25 februari 2020, en om dat op die datum voor 12.00 uur schriftelijk aan ons te bevestigen.

Wij nodigen u uit om voordien in overleg te treden over het gevorderde. Deze brief is een verzoek tot overleg zoals bedoeld in artikel 3:305a BW.

Namens cliënten wordt alle rechten voorbehouden, waaronder het recht om zonder nadere aan-